

Virksomhedsmøde«, som er besluttende myndighed i forhold til »Fælleskassen«.

Det fremgår af det indsendte årsbudget«, at der i restauranterne påregnes et varesalg på 13 mill. kr. således, at der med et varekøb på 8 mill. kr. fremkommer en bruttoavance på 5 mill. kr. Der er ikke budgetteret med egentlige lønomkostninger, men »arbejdsydelsers værdi« er anslået til 3 mill. kr., og visse driftsudgifter for restauranterne er ansat til 1 mill. kr., hvorefter overskuddet bliver 1 mill. kr., hvilket efter det foreliggende er det beløb, der skal tilflyde »Christianias Fælleskasse« til anvendelse til fælles formål efter nærmere bestemmelse af »Christianias Virksomhedsmøde«. Om dette organs struktur og regnskaber har ansøgeren ikke givet oplysning.

Den af Københavns politi udarbejdede redegørelse for restaurationsvirksomheden i Christiania indeholder en efter besøg sammen med repræsentanter for levnedsmiddelkontrollen i de enkelte restauranter og afhøring af personer, der blev truffet på stedet, og som udførte forskellige hverv i restauranterne, foretaget vurdering af de ædruelighedsmæssige, ordensmæssige og hygiejniske forhold, driften i almindelighed, herunder eftersyn af varelagre, samt en vurdering af dispositionerne med hensyn til driftsindtægterne og indkøb af varer. Rapporten omfatter i øvrigt 3 virksomheder, til hvilke der ikke er søgt bevilling.

De indgivne ansøgninger angår følgende forretningssteder: »Loppen«, »Den grå Hal«, »Operaen«, »Spiseloppen«, »Woodstock«, »Valmuen« samt »Fodboldklubben Månen«, der ikke er omfattet af politiets redegørelse.

Det er efter politiets oplysninger et gennemgående træk, at forretningsstederne ledes af et kollektiv på 10-40 personer, og at ansvaret for driften ikke påhviler nogen enkelt person.

Der føres i vidt omfang ikke regnskaber, og hvor sådanne i enkelte tilfælde føres, er de ikke tilgængelige for myndighederne. Som følge heraf foreligger der blandt andet ikke oplysninger om forholdet til leverandørerne.

Oplysningerne om dispositionerne over indtægterne er stærkt divergerende. Et forretningssted oplyser at have en kassekredit på 90.000 kr., der delvis er brugt til nyindretning af lokaler. Overskuddet indsættes i ved-

kommande pengeinstitut til nedbringelse af kassekreditten.

Flere steder vides det ikke, hvem der opbærer indtægterne, eller hvor meget der betales til »Christianias Fælleskasse«. Et sted oplyses det, at det drejer sig om 15 pct. af indtægterne – et andet sted, at der er tale om 1 kr. pr. solgt genstand. Det må antages, at de enkelte forretningssteder selv bestemmer, om de vil yde bidrag til »Fælleskassen« og i så fald med hvor meget. Da der ikke føres regnskaber, kan der ikke føres kontrol med, om virksomhederne indbetaler, hvad der måtte være aftalt. Der findes heller ikke kontrol med kasseopgørelsen ved dagens afslutning eller regler for, hvorledes der skal disponeres over en kassebeholdning.

Oplysningerne om lønningerne er ligeledes stærkt divergerende og på samme forretningssted indbyrdes modstridende, idet nogle medarbejdere forklarer, at ingen modtager kontant løn, andre at de får løn og atter andre, at de kun får vederlag i form af mad og drikkevarer.

Det er et gennemgående træk, at de udspurgte medarbejdere (deltagere i kollektivet) er meget tilbageholdende med at forklare om forholdene, og at de muligvis føler sig overvåget af andre personer, der var til stede.

Politiet anslår på grundlag af en vurdering af kundeunderlaget og de konstaterede varebeholdninger, at der i samtlige restaurationsvirksomheder, herunder de virksomheder, der ikke er omfattet af ansøgningerne, på årsbasis kan antages at være en omsætning på mellem 20 og 27 mill. kr.

I henhold til en aftale med toldvæsenet, der ikke er dokumenteret i sagen, har »Christianias Fælleskasse« i 1983 betalt et nettomomstilsvar for samtlige virksomheder, herunder også ca. 30 håndværks- og butiksvirksomheder, på 38.000 kr.

Det anføres afslutningsvis i rapporten, at de fleste af restauranterne er tilholdssted for bortløbne mindreårige samt alle slags kriminelle personer, og at der omsættes hash og tyvekoster i vidt omfang.

I forretningsstederne »Woodstock« og »Valmuen« tilberedes maden under helt uacceptable hygiejniske forhold.

Ansøgerens advokat har i skrivelse af 13. november 1984 udtalt sig om Københavns bevillingsnævns indstilling og om den foreliggende redegørelse fra Københavns politi.